

Svar (15/6 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder): Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Dansk Kvindesamfund om en udtalelse.

Integrationsministeriet vil vende tilbage med den endelige besvarelse, når denne udtalelse foreligger.

Det bemærkes, at Integrationsministeriet i 2002 støttede Dansk Kvindesamfund med 116.062 kr. til afholdelse af en række foredrag med Esma Birdi om tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber. Dansk Kvindesamfund har i 2003 aflagt et revideret regnskab for projektet, ligesom der er udarbejdet en rapport, »Tvangsægteskaber i Danmark«, om projektet. Det fremgår af det reviderede regnskab, at honoraret for udarbejdelsen af rapporten er 14.875 kr.

Spm. nr. S 4285

Til integrationsministeren (8/6 04) af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan pengene er blevet fordelt på henholdsvis bogudgivelse af Mohammad Rafiq i relation til dialogmøder med tyrkiske familier ved Cengiz Karakus, og hvordan møderne er blevet afviklet?«

Svar (15/6 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Integrationsministeriet har meddelt Mohammad Rafiq tilsagn om 300.000 kr. i støtte til udarbejdelse af en bog om tvangsægteskaber. Bogen forventes at udkomme i august 2004.

Endvidere har Integrationsministeriet meddelt Cengiz Karakus tilsagn om 450.000 kr. i støtte til afholdelse af 100 borgermøder.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet om, hvordan borgermøderne er blevet afviklet, har Integrationsministeriet anmodet Cengiz Karakus om en udtalelse. Der kan i den forbindelse henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 4251.

Når udtalelsen foreligger, vil ministeriet vende tilbage med en besvarelse af spørgsmålet om, hvordan borgermøderne er blevet afholdt.

Ad spm. nr. S 1383

Fra beskæftigelsesministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Lene Garsdal stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 4283, lød således:

Til beskæftigelsesministeren (18/12 03) af:

Lene Garsdal (SF):

»Vil ministeren besvare første del af spørgsmål nr. S 4505 fra sidste folketingsår?«

Supplerende svar (16/6 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I besvarelsen fra december 2003 blev det oplyst, at Arbejdstilsynet ikke havde kendskab til de nærmere erfaringer fra de øvrige nordiske lande om virksomhedsbetalt arbejdsmedicinsk indsats og arbejdsfastholdelse som led i bedriftssundhedstjenestens arbejde.

Arbejdstilsynet lovede at rette henvendelse til de norske, svenske og finske arbejdsmiljømyndigheder med henblik på at få en redegørelse for erfaringer med disse emner.

Arbejdstilsynet har indledningsvis oplyst, at bedriftssundhedstjenester i Norge, Sverige og Finland og i øvrige EU-lande er indrettet med stor variation både med hensyn til opgaver, bemanning, ydelsesomfang og i nogen grad finansiering:

I *Sverige* er ca. 3/4 af alle ansatte omfattet af FHV (FHV = BST) på grundlag af aftaler på branche- eller virksomhedsniveau. Der er ingen fast aftale om ydelsesomfang, men omtrent halvdelen af opgaverne er lovpligtige for virksomhederne, fx lovpligtige helbredsundersøgelser, målinger samt opgaver om arbejdsfastholdelse.

I *Finland* eksisterer der en særlig FHV (FHV = BST) lovgivning med tæt forbindelse til arbejdsmiljølovgivningen og sygeforsikringsordningen under social- og sundhedsministeriet. Principielt er alle virksomheder og ca. 90 % af arbejdsstyrken omfattet af FHV. Virksomheden skal som udgangspunkt selv betale for FHV-ydelserne, men der ydes et statstilskud som kompensation for de ydelser, der er relateret til sundhedsvæsenet.

I *Norge* er det kun nogle brancher, der har en lovfastlagt BHT-pligt (BHT = BST). Der er dog